

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis S. R. E. Cardinalis Bona Opera Omnia

Tribus Tomis comprehensa

Opuscula Spiritalia - I. Horologium Asceticum. II. Principia Vitae
Christianae. III. Manuductio ad Coelum. IV. Via Compendii ad Deum. V. De
Sacrificio Missae. VI. De Discretione Spirituum ... Operum Eminentiss.
Cardinalis, Tom. I

Bona, Giovanni

Parisiis, 1677

§. 19. Adversitates exercendae virtutis occasio sunt

urn:nbn:de:hbz:466:1-9969

rentes : sed apud illos sicut falsa sapientia , ita falsa patientia fuit : Deum enim ignorantes tantum à vera sapientia aberant , quantum ab ejus auctore distabant. Nos autem Christo docente didicimus oportere nos per multas tribulationes introire in regnum Dei , & hæc est vera sapientia , scire Christum , & hunc crucifixum , ejusque crucem diligere & alacriter ferre. Nam cum debeat Christiani vita Christi patientis redhibitio esse , qui crucem aversatur Christianus non est. Nemo speret se futurum sine flagello , flagellat enim Deus omnem filium quem recipit : nullus excipitur , etiam unigenitus filius , qui solus fuit sine peccato , non tamen fuit sine flagello : nam oportuit eum pati & ita intrare in gloriam suam. Unusquisque hominum pœnis , & malis hujus vitæ aut exercetur ad purgationem , aut admonetur ad conversionem. Quantumcunque verò quis patiatur , ad Christi tormenta , ad ejus ignominiam , & crucem nunquam perveniet.

§. XIX. *Adversitates exercenda virtutis occasio sunt.*

VIta nostra via est , quâ ad patriam pergimus. Nulla viæ conditio illi deest. Itur aliquando per plana , aliquando per aspera : sunt loca amœna , sunt fentcosa , sunt prærupta & inaccessa. Aliquando turbæ comprimunt , mox solitudo est. Sunt à bestiis pericula , sunt à latronibus. Nunc pluit , nunc sudum est. Oppositiones & adversitates ubique sunt , atque etiam in ordine gratiæ locum habet cuiusdam Philosophi sententia , *omnia fieri secundum litem.* Virtus enim non acquiritur sine oppositione , nec potest homo agnoscere quantum fortitudinis habeat , si desint adversitates & tribulationes. Si quis stultorum vocibus , quorum immensa turba est , ad cœlum extolleretur , si nemo illi auderet contradicere , si mensa illi pretiosis dapibus affluens sternetur , si res ejus familiaris fideliter administrata magnis sumptibus idonea foret , si ædificiorum excelsæ moles habitaculum illi præberent ; si omnes in illum honores , omnes dignitates ,

omnes delitiæ confluenter: quis esset adeò facundus & eloquens ut illi persuadere posset inania esse hæc omnia, quæ vulgus bona vocat, mala autem hujus vitæ Dei beneficia esse, quibus nos præparat ad æternam beatitudinem consequendam? Ideò electos suos exercet Deus adversitatibus, ut propriâ experientiâ discant, quâm fluxa & fragilia sint, quâm plena miseriis quæcumque mortales bona esse arbitrantur: & è contrario quâm bona sint, quæ homines mali mala esse credunt, ac si nihil pati maximum sit hominis bonum. Sapientis igitur est inter omnia contraria & obstantia divinæ providentiæ læto animo obsequi & cor suum eo loco figere, ubi nulla perveniunt vitæ hujus incommoda. Sæviant homines mali adversùs bonos quantum voluerint, quantum permitti fuerint; irruant in eos agmine facto cunctæ calamitates, non contristabit justum quicquid acciderit ei. Prov. 12. 21. Talem virum nec felicitas corrumpit, nec frangit adversitas, dicit enim in omni eventu, *Planè hæc est infirmitas mea, & portabo illam.* Ierem. 10. 19. Sic debet fieri, sic volo ut fiat. Omnis creatura velit nolit, uni Deo subiecta est, sed alii obediunt ut filii & faciunt quod justum est: alii patiuntur ut servi, & fit de illis quod justum est. Nemo Dei leges evadit, aut facit homo quod lex jubet, aut patitur quod lex decernit.

§. XX. Patienter ferenda quæ quotidie occurrunt.

MUlti sunt, qui graves sibi crucis & tribulationes eventuras fingunt, quas patientissimè ferre propounderunt; & hac rerum, quæ nunquam erunt, inani specie delusi eximum patientiæ actum se exercuisse arbitrantur: cum interim multo minores crucis, easque præsentes totis viribus fugiant & abominentur. Tollendus hic error est, & solerter advertendum in magnis rarissimè, in minimis frequenter adesse patientiæ occasionem, quæ quotidie, ac omni ferè momento exerceri potest aliena mala tolerando, propria corrigendo. Libentius autem ea crux